

Tako prirojenih imen ne nahajaš samo v Valvazorju, kolikor hočeš, nego tudi nemška književna povestnica nam proži za to zglede n. pr. Louise Karschin, Karoline Neuberin i. t. d. —

Bog i Hrvatska se zove knjiga, katero je sestavil g. župnik Iv. N. Jemeršić, znani pisatelj knjige »Majka u radu za Boga i Hrvatsku«, ki je i Slovencem dobro znana. — Vso knjigo, o kateri o priliki morda izpregovorimo še podrobnejše — proveva iskreno rodoljubje in srčna pobožnost. Pisatelj sam nam pripoveduje o njenem namenu: »Ko se je nedavno glasoviti propovednik in italijanski pisatelj, jezuit Zochi, poklonil sv. očetu papežu Leonu XIII., mu je ta rekel med drugim: »Oče, pišite članke! Oni bodo v mnogih slučajih več koristili nego propovedi; kajti kamor ne seže propovednikova beseda, tja pride knjiga ali časopis. Čitajo jih tudi taki, ki ne slušajo propovedi«. In tako je tudi on podal zbirko člankov, želeč, da se razširijo po vsej domovini.

Pisatelj je znan tudi Slovencem po vseh svojih vrlinah — ki so morda ob enem tudi njegove slabosti. On je velik, navdušen idealist — in kot idealist premotruje vse stvari. Njegova vznesena beseda gotovo marsikoga pridobi in vzbudi za dobro stvar, toda marsikomu vcepi skepticizem ali mu celo privabi posmeh na ustnice.

Želimo, da se knjiga razširi tudi med Slovenci, da se takisto kakor njegove »Majke« priredi tudi te lepe knjige prevod, ki bi bil seveda primeren našim razmeram. Ako se ne motimo, je priobčila »Edinost« že poslovenjena nekatere poglavja. »Družba sv. Mohorja« si ne more želeti primernejše knjige za svoje publikacije, nego je ta. Gotovo bi obrodila mnogo več sadu, nego tisti mistični in pietistični neskončno dolgi životopisi svetnikov in svetnic in premišljevalne in molitvene knjige, katere izdaje leto za letom. — Morda poravna zamudo, katero je zagrešila z odklonitvijo »Majke«, dasi »Bog i Hrvatska« ne dosega »Majke«.

F. G.—l.

Oesterreichisch-Ungarische Revue je priobčila v 3. letošnjem zvezku na str. 201. nemški prevod: »Der zurückgebliebene Vogel«. Aus dem Slovenischen des S. Gregorčič übersetzt von Helmar Wilbus.

Die Zeit je objavila v številki z dne 10. aprila t. l. med drugimi članki članek dr. M. Murka: »Die Sprachenfrage in Finland und in den russischen Ostseeprovinzen« (str. 17.—20.), ki ni le zanimiv sam ob sebi, ampak še posebno zategedelj, ker analogne razmere avstrijskega čitatelja silijo k primerjanju z domačimi odnošaji, ki, žal, niso ugodnejši od fnsko-ruskih.

Še nekoliko besed o Prešernovem sonetu »Chorwölfe«. Ker se mi zdi, da po onih kratkih opombah, ki so bile pridejane prevodu omenjenega soneta (na 123. strani letošnjega »Zvona«), sonet morda vendar ni popolnoma razumljiv, tedaj hočem obširneje razpresti ono starogrško pripovedko o Heraklejevi smrti in o Filoktetu, na kateri je osnovana primera v prvih dveh kiticah tega soneta.

Ko se je bil zaročil Heraklej z Dejaniro, hčerjo Ojnejevo, in se je po daljšem bivanju v Kalidonu selil z njo v Trahino, ju je privedla pot do reke Evena. Ob tej reki je bival kentaver Nes, ki je na svojih plečih prenašal potnike črez vodo. Heraklej se je namenil bresti sam, Dejanira pa